

Sygn. akt VI GC 2382/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko **Towarzystwo (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz pozwanego Towarzystwo (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1 276 złotych (jeden tysiąc dwieście siedemdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. kosztami procesu w pozostałym zakresie obciąża powoda (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. uznając je za uiszczone.

Sygn. akt VI GC 2382/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 września 2016 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego Towarzystwo (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 626,60 złotych wraz z odsetkami: ustawowymi liczonymi za okres od dnia 09 listopada 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że poszkodowana D. J. zleciła poprzednikowi prawnemu powoda – R. H. naprawę uszkodzonego pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) oraz zgłosiła zaistniałą szkodę w pojeździe z ubezpieczenia autocasco pozwanemu. R. H. dokonał naprawy, której koszty wyniosły 15 292,47 złotych brutto (12 432,90 złotych netto), a pozwany tytułem odszkodowania wypłacił łącznie kwotę 11 806,30 złotych po weryfikacji faktury wystawionej przez warsztat naprawczy w zakresie stawek za roboczogodzinę ze stawki w kwocie 114/137 złotych netto do stawki w kwocie 100/110 złotych netto.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 23 listopada 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 4422/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa wskazując, że spór między stronami sprowadza się do wysokości stawek za prace naprawcze, które pozwany zweryfikował do stawek w wysokości 100/110 złotych netto za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych jako średnich stawek występujących na rynku (...).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 01 października 2014 roku doszło do uszkodzenia pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należącego do D. J. oraz (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W..

W dniu zdarzenia przedmiotowy pojazd objęty był dobrowolnym ubezpieczeniem autocasco, na mocy umowy zawartej z Towarzystwo (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W.. Integralną częścią umowy ubezpieczenia były ogólne warunki ubezpieczenia autocasco.

niesporne, a nadto: kserokopia dowodu rejestracyjnego pojazdu – k. 20-21 akt, polisa – k. 50-52, 56-58 akt, ogólne warunki ubezpieczenia – autocasco – k. 44-49 akt, zeznania świadka W. B. – protokół rozprawy z dnia 09 czerwca 2017 roku – k. 104-105 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:09-00:05:02), zeznania świadka D. J. – protokół rozprawy z dnia 09 czerwca 2017 roku – k. 104-105 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:05:02-00:09:04)

D. J. zleciła R. H. naprawę uszkodzonego pojazdu. Strony ustaliły stawkę za jedną roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych w kwocie 114 złotych netto oraz za jedną roboczogodzinę prac lakierniczych w kwocie 137 złotych netto.

W dniu 16 października 2014 roku R. H. wystawił D. J. fakturę numer (...) tytułem naprawy pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) na kwotę 12 432,90 złotych netto.

zlecenie naprawy pojazdu – k. 15 akt, kalkulacja naprawy – k. 22-26 akt, faktura – k. 27 akt, faktura – k. 28 akt, zeznania świadka D. J. – protokół rozprawy z dnia 09 czerwca 2017 roku – k. 104-105 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:05:02-00:09:04), zeznania świadka R. H. – protokół rozprawy z dnia 09 czerwca 2017 roku – k. 104-105 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:09:04-00:12:48)

W dniu 02 października 2014 roku D. J. zawarła z R. H. umowę o przelew wierzytelności z polisy AC poszkodowanego przysługującej jej z tytułu odszkodowania w związku z naprawą pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) (w celu pokrycia całkowitego kosztu naprawy pojazdu).

W dniu 16 października 2014 roku R. H. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. umowę zlecenia oraz w jej wykonaniu – umowę o powierniczy przelew wierzytelności z polisy AC poszkodowanego z tytułu odszkodowania w związku z naprawą pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

W dniu 04 lipca 2016 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarł z D. J. umowę cesji wierzytelności przysługującej mu z tytułu odszkodowania w związku z uszkodzeniem w dniu 01 października 2014 roku pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

umowa cesji – k. 30-33 akt, umowa o powierniczy przelew wierzytelności wraz z pełnomocnictwem – k. 34-35 akt, zlecenie do powierniczej umowy o przelew wierzytelności – k. 37 akt, umowa o przelew wierzytelności z polisy AC poszkodowanego wraz z pełnomocnictwem – k. 17-19 akt

Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. tytułem odszkodowania wypłacił łącznie kwotę 11 806,30 złotych netto po weryfikacji faktury wystawionej przez warsztat naprawczy w zakresie stawek za roboczogodzinę prac naprawczych ze stawki w kwocie 114/137 złotych do stawki w kwocie 100/110 złotych jako stawek średnich występujących na rynku (...).

potwierdzenie przelewu – k. 40-42 akt, decyzje – k. 74-77 akt

W dacie naprawy pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) zakład naprawczy prowadzony przez R. H. posiadał II kategorię nadaną przez (...) Izbę Rzemieślniczą Małych i Średnich Przedsiębiorstw z siedzibą w G..

zeznania świadka R. H. – protokół rozprawy z dnia 09 czerwca 2017 roku – k. 104-105 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:09:04-00:12:48)

(...) kategorii w czwartym kwartale 2014 roku na terenie G. stosowały stawki w kwocie 90-115 złotych netto za godzinę prac blacharsko – mechanicznych i w kwocie 100-135 złotych netto za godzinę prac lakierniczych.

(...) kategorii w czwartym kwartale 2014 roku na terenie powiatu (...) stosowały stawki w kwocie 105-110 złotych netto za godzinę prac blacharsko – mechanicznych i w kwocie 110-130 złotych netto za godzinę prac lakierniczych.

opinia biegłego sądowego – k. 133-135 akt, uzupełniająca opinia biegłego sądowego – k. 153-154 akt

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w części, w jakiej pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron.

Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że ich moc dowodowa nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Pozostałe dokumenty nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych okoliczności.

Sąd uwzględnił także zeznania świadków: W. B., D. J. oraz R. H. w zakresie, w jakim znajdowały one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym wskazując jednakże, iż świadkowie ci zeznawali lakonicznie i nie pamiętali szczegółów okoliczności związanych z przebiegiem procesu likwidacji przedmiotowej szkody i naprawą pojazdu.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 09 czerwca 2017 roku Sąd oddalił wniosek o zobowiązanie wskazanych przez powoda podmiotów oraz Wojewódzkiej Komisji Branży Motoryzacyjnej do przedłożenia przez te podmioty cenników usług zawierających stosowane przez nie stawki za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych uznając, iż powód w żaden sposób nie wykazał, ażeby zwracał się samodzielnie o uzyskanie takich informacji i że miał jakiegokolwiek trudności w ich zdobyciu. Nadto Sąd oddalił także wniosek o zobowiązanie Policji i patrolu Straży Miejskiej do przedłożenia dokumentów na okoliczność ustalenia sprawy przedmiotowej kolizji, jej przebiegu oraz uszkodzeń powstałych w jej wyniku, mając na uwadze, iż okoliczności te pozostawały między stronami bezsporne. Powyższe legło także u podstaw oddalenia wniosku o zobowiązanie (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. do złożenia oświadczenia, że osoby, które podpisały umowę z dnia 04 lipca 2016 roku były uprawnione do działania w imieniu tego podmiotu, legitymacja procesowa powoda nie była bowiem kwestionowana. Z tych przyczyn Sąd oddalił również wniosek o przesłuchanie świadków – pracowników (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W., tj. E. T. i A. M., a także w charakterze powoda – W. Ż..

Istotne znaczenie w rozstrzygnięciu niniejszej sprawy miała opinia biegłego sądowego w zakresie mechaniki samochodowej M. J.. Przedmiotowa opinia została sporządzona przez osobę posiadającą wiadomości specjalne z zakresu naprawy i eksploatacji pojazdów silnikowych, a zatem uprawnioną do przeprowadzania badań i sporządzania opinii danego rodzaju. Wykonano ją w sposób rzetelny i obiektywny, zgodnie z zasadami wiedzy fachowej i wymogami przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego.

Jak wynikało z opinii biegłego sądowego (...) kategorii w czwartym kwartale 2014 roku na terenie powiatu (...) (jako rynku lokalnego dla poszkodowanej D. J.) stosowały stawki w kwocie 105-110 złotych netto za godzinę prac blacharsko – mechanicznych i w kwocie 110-130 złotych netto za godzinę prac lakierniczych. Mając jednakże na uwadze

postanowienia ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco, Sąd postanowieniem z dnia 06 października 2017 roku dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłego sądowego na okoliczność ustalenia wysokości stawek za prace naprawcze stosowanych przez zakłady naprawcze z terenu G.. Wobec tego, że żadna ze stron nie zakwestionowała wniosków zawartych w tejże opinii, Sąd oparł się na niej w całości ustalając, że stawki za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych stosowanych przez warsztaty posiadające II kategorię (...) Izby Rzemieślniczej Małych i Średnich Przedsiębiorstw z siedzibą w G. w czwartym kwartale 2014 roku na terenie G. mieściły się w przedziale od 90 złotych netto do 115 złotych netto za godzinę prac blacharsko – mechanicznych i od 100 złotych netto do 135 złotych netto za godzinę prac lakierniczych.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezsporny między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia powodującego szkodę, zawarcie umowy dobrowolnego ubezpieczenia autocasco (w wariantcie netto), co do zasady umownej odpowiedzialności pozwanego oraz zakres powstałych w wyniku kolizji drogowej uszkodzeń przedmiotowego pojazdu oraz dokonanej naprawy, a także legitymacja procesowa powoda. Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia wysokości należnego od pozwanego odszkodowania z umowy ubezpieczenia autocasco wobec zweryfikowania przez pozwanego zastosowanych przez warsztat naprawczy stawek za godzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych.

Zgodnie z treścią art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, przy czym przy ubezpieczeniu majątkowym, a takim jest ubezpieczenie autocasco, sprowadza się to do zapłaty określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Sposób ustalania wysokości świadczenia oraz wypłaty odszkodowania uregulowany był w ogólnych warunkach ubezpieczenia autocasco, które stanowiły podstawę wzajemnych praw i obowiązków stron umowy, tj. poszkodowanego oraz pozwanego.

Zgodnie z § 8 ustęp 3 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco, po przedłożeniu oryginałów rachunków lub faktur VAT, A. ustala wysokość odszkodowania m. in. na podstawie średniej stawki za jedną roboczogodzinę ustalonej dla warsztatu naprawczego, w którym dokonywana jest naprawa albo na podstawie średnich cen usług obowiązujących na danym terenie (w przypadku braku ustalonej stawki dla danego warsztatu).

W niniejszej sprawie poszkodowana D. J. – poprzednik prawny powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. dokonała naprawy uszkodzonego pojazdu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w (...) przy zastosowaniu stawek za roboczogodzinę usług blacharsko – mechanicznych i lakierniczych w kwocie odpowiednio 114/137 złotych netto za roboczogodzinę tych prac. Pozwany zaś ustalił należne poszkodowanej odszkodowanie uwzględniając stawki za roboczogodziny tych prac w wysokości 100/110 złotych netto.

Mając na względzie powyższe konieczne zatem stało się rozstrzygnięcie, czy w związku z zapisami zawartymi ogólnych warunkach ubezpieczenia autocasco, pozwany ma prawo weryfikować wysokość stawek za roboczogodziny prac blacharsko – mechanicznych oraz lakierniczych, odmawiając zapłaty odszkodowania w pełnej wysokości.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że ustalając idealną średnią wysokość stawek stosowanych w warsztatach naprawczych należałoby posłużyć się określoną metodologią, od której założeń uzależniony byłby wynik końcowy, tj. wyliczenie wysokości takiej idealnej stawki. W przypadku umów ubezpieczenia majątkowego autocasco o sposobie kalkulacji odszkodowania ubezpieczeniowego, a więc między innymi o sposobie ustalania stawki za roboczogodzinę, kształtującej koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed wypadku – w pierwszej kolejności przesądzać winny postanowienia umowne zawarte w tym przypadku w § 8 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco. Podnieść przy tym jednakże należy, iż zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Jak wynika z definicji kodeksowej zobowiązanie

ubezpieczyciela dotyczy spełnienia określonego świadczenia. Zwrot ten oznacza, iż treść umowy powinna określać co najmniej sposób ustalenia świadczenia odszkodowawczego w taki sposób, ażeby w chwili zajścia wypadku objętego ubezpieczeniem możliwe było obiektywne zweryfikowanie wysokości odszkodowania bez odwoływania się do swobodnego uznania jednej ze stron, a w szczególności swobodnego uznania strony zobowiązanej do świadczenia.

W przedmiotowej sprawie postanowienia ogólnych warunków umów nie spełniają wskazanego wyżej kryterium. Ogólnikowo sformułowane postanowienia zawarte w § 8 ustęp 3 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco mówiące o ustalaniu kosztu robocizny w oparciu o „średnie stawki za jedną roboczogodzinę ustalone dla warsztatu naprawczego, w którym dokonywana jest naprawa”, czy „średnie ceny usług obowiązujących na danym terenie” nie dają żadnej podstawy do wskazania sposobu obliczania takiej stawki, który dałby się ująć w ramy obiektywnie weryfikowalnej metodologii ustalania stawki za roboczogodzinę będącej podstawą kalkulacji odszkodowania. Tym bardziej zapisy takie nie mogą być podstawą do jednostronnych i arbitralnych ustaleń pozwanego zmierzających do ustalenia wyliczenia odszkodowania ubezpieczeniowego. Takie ich rozumienie powodowałoby, że de facto od woli strony stosunku zobowiązaniowego – w tym przypadku ubezpieczyciela, zależałaby wysokość umówionego świadczenia, w tym przypadku – odszkodowania. Jest oczywistym, iż taka interpretacja byłaby sprzeczna zarówno z treścią art. 807 § 1 k.c. w zw. z art. 805 k.c., jak i z treścią art. 353¹ k.c. jako sprzeczna z właściwością (naturą) stosunku zobowiązaniowego, co powodowałoby stwierdzenia nieważności takiego postanowienia na podstawie art. 58 k.c.

Jak wyżej zaznaczono nie ulega wątpliwości, iż strony dobrowolnego ubezpieczenia majątkowego mogą ustalić umownie sposób kalkulacji świadczenia odszkodowawczego, które – zgodnie z takimi ustaleniami – może nie pokrywać całości uszczerbku majątkowego ubezpieczonego. Uzgodnienie stawki za roboczogodzinę także jest poddane woli stron. Jednakże dopóki ubezpieczyciel jako profesjonalny podmiot nie określi takiego sposobu na tyle precyzyjnie, że możliwa będzie jednoznaczna weryfikacja takiej stawki w oparciu o obiektywne kryteria, postanowienia umów ubezpieczeniowych nie mogą być w tym zakresie interpretowane na niekorzyść ubezpieczonego. Podgląd ten, powszechnie akceptowany w orzecznictwie (tak Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 28 lutego 1996 roku, sygn. akt I ACr 37/96, OSA 1996/9/43, Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 09 lipca 1997 roku, sygn. akt I ACa 181/97). W przedmiotowej sprawie – ze względu na zastosowanie wzorca umownego oraz ze względu na brak inicjatywy dowodowej stron – w ograniczonym zakresie możliwe było badanie zgodnego zamiaru stron w odniesieniu do sposobu ustalania stawki za roboczogodzinę prac warsztatowych. Z tego względu Sąd w tej kwestii oparł się raczej na celu umowy, którym jest niewątpliwie uzyskanie przez ubezpieczonego wyrównania uszczerbku majątkowego powstałego w wyniku zajścia wypadku objętego umową ubezpieczeniową, a dla ubezpieczyciela uzyskanie składki.

Jeżeli zatem ubezpieczony – zgodnie z procedurami przewidzianymi w ogólnych warunkach ubezpieczenia – dokonał naprawy ubezpieczonego samochodu korzystając z usług warsztatu naprawczego funkcjonującego na lokalnym rynku, to o wysokości odszkodowania powinna przesądzać stawka stosowana przez ten warsztat, jeżeli mieści się ona w przedziale cen rynkowych na danym obszarze. Taki pogląd podyktowany jest nie tylko przywołanymi wyżej argumentami, ale także faktem, iż w przypadku stawek za roboczogodzinę na rynku danych usług istnieje ich pewien przedział i niemożliwym jest arbitralne ustalenie jednej uśrednionej stawki. W obecnej sytuacji rynkowej opartej na wolności prowadzenia działalności gospodarczej wysokość tak ustalonej stawki byłaby zawsze uzależniona od metodologii przyjętej do jej wyznaczenia i dopóki metodologia taka nie znajdowałaby podstaw w postanowieniach umownych lub powszechnie obowiązujących przepisach prawa, jej stosowanie zawsze należałoby ocenić jako dowolne.

W niniejszej sprawie zatem ustalenie wysokości odszkodowania oprzeć należało na stawkach za prace naprawcze obowiązujących na danym terenie, tj. na terenie, na którym znajduje się warsztat naprawczy, w którym uszkodzony pojazd został poddany naprawie.

Jak wynikało z uzupełniającej opinii biegłego sądowego, stawki za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych stosowane przez warsztaty posiadające II kategorię (...) Izby Rzemieślniczej Małych i Średnich Przedsiębiorstw z siedzibą w G. w czwartym kwartale 2014 roku na terenie G. wynosiły kwotę od 90 złotych netto do

115 złotych netto za godzinę prac blacharsko – mechanicznych i kwotę od 100 złotych netto do 135 złotych netto za godzinę prac lakierniczych.

Powyższe zaś prowadzi do uznania, że zastosowana przez (...) stawka w kwocie 137 złotych netto w odniesieniu do prac lakierniczych była zawyżona i nie mieściła się w ustalonym przez biegłego sądowego przedziale, zaś w odniesieniu do stawki za prace blacharsko – mechaniczne (w kwocie 114 złotych netto) była wprawdzie stawką zbliżoną do stawki najwyższej, stosowanej na tym rynku, jednakże jedynie przez dwa zakłady naprawcze (na osiem poddanych badaniu).

W tych okolicznościach uznać należało, że stawki w wysokości 100/110 złotych netto zastosowane przez pozwanego stanowiły celowy i uzasadniony koszt naprawy uszkodzonego pojazdu, były to bowiem stawki występujące na terenie, na którym funkcjonował warsztat naprawczy, w którym dokonano naprawy uszkodzonego pojazdu i dokonanie naprawy przy zastosowaniu tych stawek było możliwe w większości podmiotów funkcjonujących na (...) rynku poddanych badaniu przez biegłego sądowego.

Uwzględniając powyższe, Sąd doszedł do przekonania, że żądanie powoda nie zasługuje na uwzględnienie, stąd też na podstawie przywołanych wyżej zapisów ogólnych warunków umowy ubezpieczenia autocasco oraz art. 805 § k.c. powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł natomiast zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w dyspozycji art. 98 k.p.c. w zw. art. 99 k.p.c. i 108 § 1 k.p.c., zasądając od powoda jako strony przegrywającej na rzecz pozwanego – jako strony wygrywającej zwrot poniesionych przez niego kosztów postępowania w kwocie 1 276 złotych. Na koszty te składają się: koszty zastępstwa procesowego w kwocie 360 złotych ustalone w oparciu o przepis § 2 punkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804 ze zmianami), kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 899 złotych tytułem zwrotu wykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego.

Kosztami procesu w pozostałym zakresie Sąd na powyższej podstawie obciążył powoda (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. uznając je za uiszczone (punkt III wyroku).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 12 marca 2018 roku